

ОСАДЧИЙ Володимир Олексійович

Випускник економічного факультету (1981)

Голова

Фермерського господарства «Агрофірма «БАЗИС»

Заслужений працівник сільського господарства України

Народився 1 січня 1955 р. в с. Попівка Маньківського району на Черкащині в сім'ї колгоспників. У 1969 р. закінчив Попівську восьмирічну школу, а в 1971 р. — Буцьку середню школу. В 1972 р. закінчив Буцьке СПТУ-13 зі спеціальності тракторист-машиніст широкого профілю. З 1972 до травня 1973 р. працював трактористом у колгоспі «Шлях Леніна» с. Попівка.

Завжди мріяв займатися спортом, любив грати у футбол. Після закінчення школи юний Володимир збирався вступати до фізкультурного інституту, але отримав сувору настанову батька: «Спорт — це не хліб, іди в агрономію». Слова батька значно вплинули на сина: хоч із сумом на очах, та все ж він послухався батьківської поради і досі не шкодує.

На Черкащині функціонував видатний сільськогосподарський інститут в Умані. До того ж це славне історичне місто, де розташований один із найкрасивіших дендропарків України. Не дивно, що В. О. Осадчий вирішив стати студентом агрономічного, але став студентом економічного факультету Уманського сільськогосподарського інституту, який щойно відкрився.

Із великою повагою Володимир Олексійович згадає всіх викладачів альма-матер, адже вони дали студентській молоді надзвичайно ґрунтовні знання, які він активно використовує і тепер — під час управління фермерським господарством. Безмежну подяку висловлює ректорові Уманського сільськогосподарського інституту, доктору економічних наук,

професору О. І. Здоровцову, професорам М. І. Єрїну, І. М. Карасюку, деканам факультету М. В. Недвизі та О. О. Белінському. Також відзначає інших педагогів: М. Г. Євстратова, І. П. Лисинчука, М. М. Редька, А. У. Ковалья, Л. Й. Бурляй, П. О. Андреева, І. І. Побережця, І. А. Мачуського. Вища освіта стала міцною основою подальшої успішної фахової діяльності В. О. Осадчого.

З університетського життя насамперед згадає шанобливе, навіть батьківське ставлення до студентів з боку старших товаришів — викладачів. Володимир Олексійович констатує, що педагоги Уманського сільськогосподарського інституту ілюстрували кожен тему різноманітними прикладами з власної практики, намагаючись зробити матеріал цікавим і зрозумілим. Вони сформуливали в юнака почуття відповідальності й відданості своїй справі, а також доброзичливість, чесність, порядність, уміння ефективно працювати і згуртувати колектив. Це важливі якості, які стали фундаментальними рисами високої професійності В. О. Осадчого. Сьогодні чоловік навіть не уявляє, як поіншому склалося б його життя, — він певен, що обрав правильну фахову стежину.

Червоний диплом в Уманському сільськогосподарському інституті Володимирі Олексійовичу не вдалося отримати через «четвірку» з «Наукового комунізму» (аж надто полюбляв сперечатися із викладачем цієї дисципліни).

Після закінчення інституту, згідно з направленням, у 1981 р. В. О. Осадчого призначено на посаду головного бухгалтера до радгоспу «Уманський» в с. Кочубіївка. Пропрацювавши три роки, був призначений керівником цього господарства. У 1996 р. радгосп було перейменовано на колективне сільськогосподарське підприємство «Нива», а в 2000 р. — реформоване у фермерське господарство «Агрофірма «БАЗИС», незмінним керівником якого є донині. Він побудував високорозвинене підприємство з сучасною технікою та інноваційними технологіями.

Учасники жнив 2018 р.

Зауважує: «Коли я став директором, визначив перед собою завдання, щоб люди, які працюють на збиранні, були задоволені своєю роботою».

В. О. Осадчого іронічно називає себе не директором, а «рукомагаючим», тобто тим, хто тільки керує. Проте за його жартами відчуваєш людину, що щиро вболіває за розвиток не лише свого господарства, а й рідної Кочубіївки та українського села загалом. На свого директора рівняється й колектив, тому й господарюють в «БАЗИСі» так, щоб і господарство розвивати, і підтримувати соціальну сферу місцевої громади.

Великою заслугою керівника є те, що він значну увагу приділяє не лише виробничій сфері діяльності, а й успішно розвиває інфраструктуру сіл Кочубіївки, Городецького та Вербуватої на основі соціально-партнерських угод із сільськими громадами. Так, щорічно в розвиток інфраструктури сіл вкладають 5–6 млн грн. При цьому з кожним роком виробництво продукції на підприємстві збільшується, зростає урожайність сільськогосподарських культур та продуктивність тварин, ефективність праці, прибутковість підприємства, що, своєю чергою, дозволяє виплачувати високу заробітну плату працівникам господарства та орендну плату за землю.

Два села в Уманському районі – Кочубіївка, Городецьке, та одне в Христинівському – Вербувата, вже десятки років процвітають. Нові дороги, відремонтовані школи та клуб – це ще не весь спектр меценатства В. О. Осадчого. Створений і успішно функціонує спортивний клуб «Базис», що залучає до своїх лав талановиту фізично активну молодь. Наразі існує три футбольні команди. До того ж спонсорується волейбольна команда, організовано безкоштовні системні тренування з боїв без правил для молоді села, реконструйовано два стадіони. Все це нерозривно пов'язано з дитячим захопленням спортом Володимира Олексійовича. До 45 років він сам активно займався спортом.

Силами «БАЗИСу» збудовано центр дозвілля в с. Городецьке – будівля вже стала оригінальним проектом, схожа на білий кораблик серед зелені. Навіть запланували новинку, якої ще не має жодне село в окрузі, – боулінг.

У Кочубіївці відремонтований клуб став гордістю села, і не тільки завдяки новому інтер'єру. Сільський хоровий колектив – лауреат багатьох творчих конкурсів, має статус народного. «БАЗИС» матеріально підтримує хор. А коли на районних святах В. О. Осадчий без тіні усмішки читає гуморески, у залі аж шибки дрижать.

Одним із головних проектів і турбот в с. Кочубіївка – школа. Тут добудовали ціле крило – спортивний корпус (спортзал із роздягальнями й душовими, невеликий тенісний корт і навіть трибуни для вболівальників). У новому крилі обладнані початкові класи (досі шестилітки навчалися в дитячому садку). Важлива обставина: на всіх будовах агрофірми працюють не наймані бригади, а місцеві жителі.

«Для нас головне, щоб молоді було цікаво в селі, щоб хлопці й дівчата вільний час проводили у спортзалі чи на стадіоні», – пояснює свою позицію керівник господарства.

Володимир Олексійович був депутатом 5-ти скликань Уманської районної ради, а сьогодні є депутатом Паланської об'єднаної територіальної громади. Йому присвоєно почесні звання «Заслужений працівник сільського господарства України» та «Почесний громадянин Уманського району».

Бронзові призери Чемпіонату Черкаської області 2016–2017 рр. та фіналісти Кубка Черкаської області 2017 р. СК «Базис»

В. О. Осадчий і господарство продовжує підтримувати тісний зв'язок з Уманським національним університетом садівництва, кожні п'ять років відвідує зустрічі випускників, спілкується з викладачами. З повагою називає викладачів М. Ю. Замаховську, Н. М. Поліщук, О. Є. Недвигу, Н. О. Вернюк, Л. Ф. Бурик, В. П. Сегеду, В. Г. Новака, А. Т. Мартинюка, А. Ф. Бурика, Б. М. Маріна, Д. К. Семенду, Т. І. Бортник, Б. П. Дмитрика, А. В. Роєнко, В. П. Марченка, О. В. Грінчака, П. К. Бечко, В. Є. Березовського, І. І. Мостовяка, П. Г. Копитка, О. В. Мельник, О. М. Геркіяла, В. В. Заморського, І. Ф. Чернобаба, В. І. Пучко.

ФГ «Агрофірма «БАЗИС» – одне з найкращих підприємств Уманщини, є філією кафедри економіки Уманського національного університету садівництва, де студенти на практиці закріплюють теоретичні знання в тісній співпраці з кафедрами агрономії і плідівництва.

Важливо наголосити, що в стінах альма-матер Володимир Олексійович здобув не тільки важливий багаж знань, але й зустрів майбутню дружину, Лілію Олексіївну, разом із якою навчався. Після закінчення інституту дружина працювала головним економістом радгоспу, секретарем сільської ради с. Кочубіївка, а зараз допомагає чоловіку вести фермерське господарство «Агрофірми «БАЗИС». Подружжя виховало двох доньок: Галину і Наталію, які також закінчили Уманську сільськогосподарську академію в 2000 та 2001 роках. Тож можна з впевненістю говорити, що Уманський національний університет садівництва – це справді сімейний вищий навчальний заклад для родини Осадчих.

Життєве кредо Володимира Олексійовича можна схарактеризувати прислів'ям: «Уміти користуватися тим, що в тебе є, і тобі не знадобиться те, чого в тебе немає».

Нагороджений медаллю «Фермерська слава», відзнакою Уманської районної ради «За заслуги», медаллю УПЦ «За церковні заслуги», дипломом «Золота фортуна», а також почесними грамотами Міністерства АПК, обласної та районної адміністрацій

Від щирого серця В. О. Осадчий вітає альма-матер зі знаменною датою – 175 річницею від дня заснування! Вдячний випускник бажає рідному вишу лише злетів і процвітання, приголомшливих успіхів на ниві української освіти й науки аграрного напрямку. Він зичить, нехай кількість студентів з роками тільки зростає, а випускники прославляють Уманський національний університет садівництва на Батьківщині та далеко за її межами!